

Rolf Karm Juterudåsen 75
1312 Slependen

20/2-1992. 101276

Knut Baardseth Boks 30
2310 Stange.

Quisling i mitt omdømme.

Efter vår samtale forleden og efter å ha kommet opp av sengen igjen, forteller jeg min historie om Q. igjen, for ditt arkiv:

Siden jeg først i 1936 flyttet til Gjøvik på grunn av min reisendejobb, kom jeg fort inn i Einar Syvertsen-klikken i NS. Fritiden rundt på ruten brukte jeg heller til å sette meg inn i folks mentalitet istf. å sitte på hotellene og spille kort.

Da jeg nesten hver uke måtte på firmaets kontor for å rapportere, tok jeg samtidig en tur innom NS i Klingenberggt. for å rapportere for Haldis Østby som sendte meg inn til Q. Han var meget interessert i hva jeg fortalte, hovedsakelig fra Oppland, kom med spørsmål og ga meg råd. Dette ble faktisk en vane, og jeg satte etterhvert stor pris på samtalene. Jeg fikk også inntrykk av at Q. ble mer lokalkjent i mitt distrikt.

Da 9de april opprant, var jeg i øyeblikket på Vinstra og ble innkalt til Oslo fra firmaet. Jeg reiste innom min hustru på Gjøvik, tok henne og datteren med og dro øyeblikkelig videre. I firmaet leverte jeg oppgjør, (ca. 30-40 tusen kroner) fikk sparken p.g.a. min tro på Q. og reiste videre til Misjonshotellet og meldte meg. Der lå det beskjed til meg fra Franklin Knudsen, med spørsmål om jeg ville dra til Magnus Bergs gate hvor fru Q. var alene. Jeg skulle fortelle fru Q. hvem jeg var, be henne ikke under noen omstendighet å åpne ytterdøren, og gi henne beskjed om at jeg på hennes manns oppfordring skulle sitte foran hennes dør hele natten. Jeg snakket litt med henne gjennom døren, fikk roet henne og gitt beskjed om at jeg ble på post,. Hvis det mot formodning ble bråk utenfor, skulle hun øyeblikkelig ringe nummeret hun hadde fått oppgitt.

Ingenting hendte, og kl. 8.30 ble jeg hentet til frokost på Regina Hotell. Der fikk jeg ny beskjed fra Q. Jeg skulle ta med 6 "dannede" menn, ta dem med til NTB. snakke med Glasenapp og overta kontrolltjenesten for nyhetene. Beskjeden ble gitt gjennom Per Dahlen.

Glasenapp var meget elskverdig og fortalte oss hvor vi kunne få et rom. Han sa forøvrig at han kjente situasjonen og han garanterte for sine folk. Vi ble enige om at hvis han noen gang kom i tvil, skulle han gi beskjed. Noen beskjed ble i det hele tatt ikke nødvendig.

Da "regjeringsuken" var slutt, ringte jeg Q. og spurte hva jeg og mine folk skulle gjøre. Svaret var: "Vi har ingen interesse av å hjelpe fylkesmann Christensen til å kunne holde seg inne med tyskerne. Takk til dere og reis tilbake til folegningen."

Dette var de siste ord jeg hadde direkte med Q. Men så lenge jeg lever, vil jeg ha for med omsorgen for Maria, selv da hele Norge og Norges vel hang over hans hode.

Dette var nok også hovedtanken min da jeg ønsket å få gjort noe ekstra for Ino's arbeid for videre "rengjøring" av "rettsopp-gjøret."

Jeg vet ikke om jeg orker gjøre mer for å purre på somlepavene. Ihvertfall, takk for denne gangen.

R. Karm